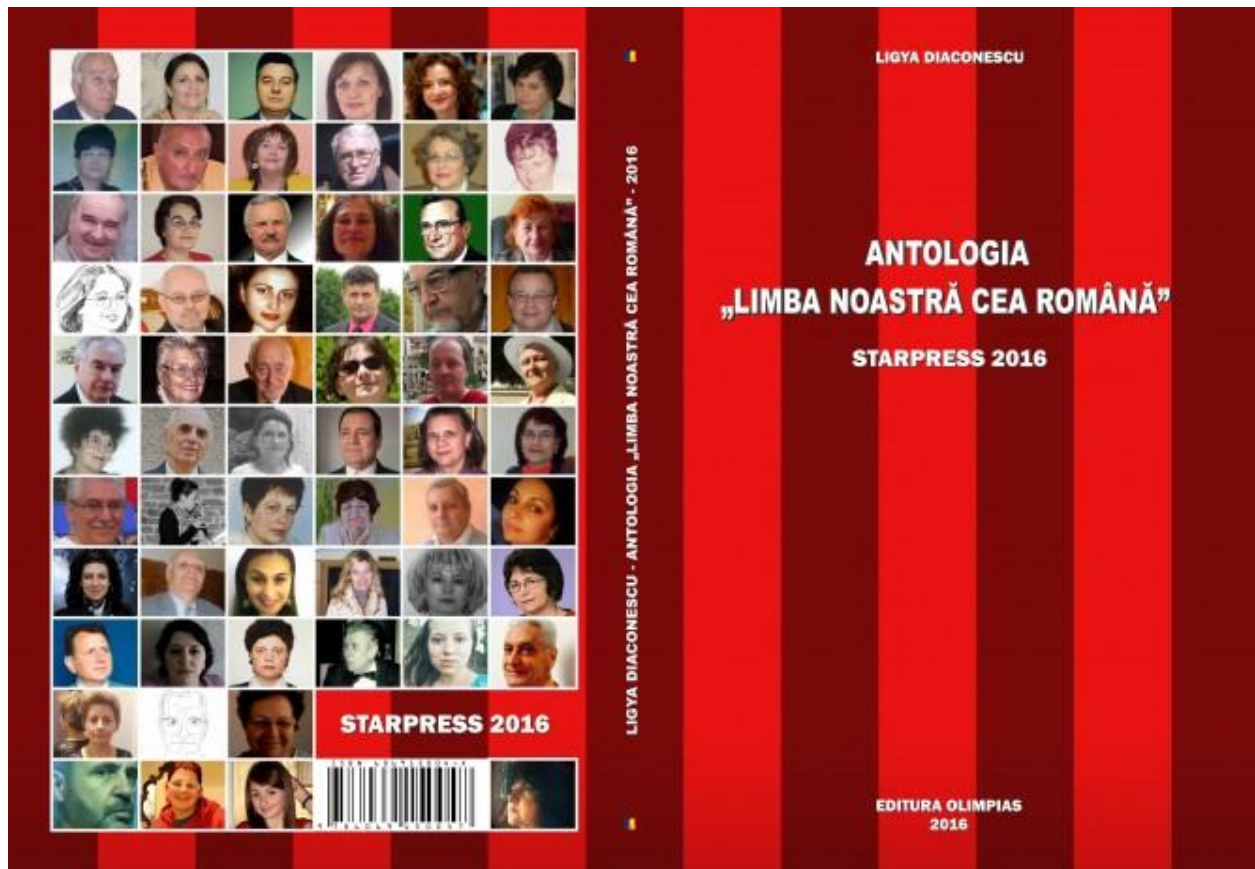

Sărbătoarea limbii române la Mănăstirea Brâncoveanu-Sâmbăta de Sus, 31 august 2016, organizată de revista româno-canado-americană STARPRESS

de prof. RODICA P CALOTA

Ziua Limbii Române, dedicată, în acest an, poetului, criticului literar și membrului titular al Academiei Române, George Coșbuc, de la a cărui naștere se împlinesc 150 de

ani(1866-2016), a fost sărbătorită împărătește, în data de 31 august 2016, la Mănăstirea Brâncoveanu-Sâmbăta de Sus, în amfiteatrul Academiei de Spiritualitate, Cultură, Artă, Știință, la a cărei ridicare a purces Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Antonie Plămădeală – este vorba de o clădire cu aproximativ 70 de camere, respectiv 130 de locuri la cazare și un amfiteatru cu o capacitate de 150 locuri – a fost ca în acest spațiu să poată fi primiți, găzduiți și serviți oameni din afară, care în dorința lor de studiu și retragere să se poată bucura de condițiile oferite de mănăstire, de materialul științific necesar studiului pus la dispoziție de bibliotecă, precum și de atmosfera propice studiului oferită de cadrul natural, așa cum putem afla și din acest fragment de discurs: „(...) socotind că Biserica trebuie sa joace un rol important in viața religioasă, socială și culturală din vremea noastră și pentru viitor, am hotărât să continuăm în afara incintei mânăstirii o clădire nouă, cu rosturi bine stabilite.

Am numit-o „ARHONDARIC ȘI CHILII”, din aceasta văzându-se și rostul ei: să adăpostească monahi, închinători, vizitatori. Pentru a preciza si mai bine rostul acestor chilii, am avut in vedere ca această clădire să aibă și o destinație mai specială, și mai înaltă, să fie adică un centru de spiritualitate și de cultură religioasă pentru cât mai mulți vizitatori. ... Ea se va numi „ACADEMIA DE LA SÂMBĂTA” în sensul că va fi un loc în care se vor organiza conferințe, simpozioane și alte întâlniri românești și internaționale. Pentru aceasta vor exista suficiente locuri de cazare și o modernă sală de conferințe. Temele care vor putea fi dezbătute vor cuprinde un spectru larg de preocupări: spiritualitate, cultura, arte, științe. Acestea vor fi înscrise chiar pe frontispiciul academiei.” (Extras din cuvântarea Î.P.S. Sale Dr. Antonie Plămădeală, Mitropolitul Ardealului, rostită la Sibiu, 3 august 1997)

Aici, alături de românii de pretutindeni, am participat , ca invitat, la manifestările culturale organizate cu prilejul Zilei Limbii Române, constând în:

Marti 30 august 2016

- La IZVORUL părintelui ARSENIE BOCA / ORA 19 00’ – Recitari poezii / "Părinte ARSENIE BOCA ..." susținute de scriitoarea Ligya Diaconescu și scriitorul Florin T. Roman (compoziții proprii) și recitări din clasicii literaturii române - actrița Doina Ghițescu, colorate cu momente muzicale interpretate de Gheorghe Cărbunescu - din

Rm.Vâlcea, cu binecuvântarea părintelui Constantin Mateescu - președintele Ligii Scriitorilor -Filiala Rm.Valcea, care a susținut și o scurtă cuvântare.

Miercuri 31 august 2016

-Lansarea antologiei »Limba noastră cea română »(fragmente din operele scriitorilor prezenți în antologie) ;

-Susținerea alocuțiunii « Altețea Sa Regală, Limba Română »de către doamna profesor universitar Anca SIRGHIE din Sibiu și Canada;

-Prezentări și lansări de carte ale unor scriitori români din diaspora : **Melania Rusu Caragioiu din Montreal / Canada** -« Glia de aur », **Florin T. Roman din Arad** - «Elegii si nostalgii », **Gina Agapie-Buzău** - « Zidul de zăpadă », **Nicoleta Claudia Drăgan Bucșă-Brașov** - « Petale de rouă în dar » ;

-Înmânarea diplomelor Revistei STARPRESS 2016 ;

-Prânzul duhovnicesc;

-Serata literarăși ospățul românesc la poale de Făgăraș ;

-Focul de tabără.

Toate aceste sublime manifestări au fost legate de interpretarea textelor de către actrița renumita, plină de har, **Doina Ghițescu** dar și piesele muzicale interpretate cu talent de dl **Gheorghe Cărbunescu**, pe versurile poetului nepereche, Mihai Eminescu, dar și romanele din repertoriul național, plămădite sub faldurile ocrotitoare de lumină pietroasă ale munților Făgăraș, dar însoțite de pioasa recunoștință adusă celor trei împărați ai spiritului: spiritul voievodului martir Constantin Brâncoveanu, ctitorul impunătoarei zidiri, spiritul ieromonahului Arsenie Boca, fost stareț al mănăstirii, cel numit de Parintele Dumitru Staniloae "Ctitor de frunte al Filocaliei românești", prilejuindu-ne reamintirea unui citat din biblie: "**Cât de frumoase sunt pe munți picioarele trimisului care vestește pacea, a solului de veste bună, care dă de știre mântuirea.**" (Isaia 52, 7) și spiritul românismului ortodox, prin prezența

românilor din diaspora, **veniți să celebrați acest eveniment, la invitația doamnei director general al S.C. Starpress SRL și al Revistei internaționale româno-canado-americane "STARPRESS", membră a Clubului de Presă Transatlantic și fondatoare a AJRP-Asociația Jurnaliștilor Români de Pretutindeni, Ligya Diaconescu, dar și din voința arzătoare de a menține aprinsă flacăra limbii române.**

În pofida vicisitudinilor la care este supus destinul uman, doamna Ligya Diaconescu a pus mai presus de problemele personale, soarta limbii strămoșești, sacrificându-și liniștea pentru a organiza această întâlnire, la doar două zile de la funeraliile soțului defunct, dovedind respect și responsabilitate față de un asemenea act de cultură și față de participanți, dar și marea pasiune și putere de sacrificiu a domniei sale, față de menirea ce i-a fost încredințată pe acest pământ, gest care ne-a reamintit sacrificiul iluștrilor noștri predecesori pentru ca "dreptcredinciosul" neam românesc să dăinuiască.

În deschiderea manifestărilor, scriitoarea Ligya Diaconescu a dat cuvântul scriitorului George Echim care a citit mesajul adresat de președintele LIGII SCRITORILOR ROMANI - Alexandru Florin Țene, care din motive obiective în acest an nu a putut participa la sărbătorirea Zilei Limbii Române la Mănăstirea SAMBATA de SUS dar care este prezent cu gândul și cuvântul scris, împreună cu scriitoarea Titina Nica Țene.

Despre slava sufletului românesc vorbește renumitul profesor filolog **Ion Topolog**, care citește poezii din creația scriitoarelor Ligya Diaconescu și Mariana Popa, afirmând că acestea sunt într-adevăr poezii românești și nu versificații, scrise cu talent și trăiri emoționante.

Părintele Constantin Mateescu - președintele Ligii Scriitorilor - Filiala Rm.Vâlcea, a vorbit despre importanța sărbătorii și susținerea organizării unor astfel de manifestări, pentru a nu ne pierde cultura și identitatea românească.

Tot despre slava sufletului românesc vorbește elocvent, în articolul domniei sale "Ce faceți cu sufletul românesc?", publicat de "Condeii ardeleani", editat de SC Tracia SRL Sfântu-Gheorghe, jud. Covasna, **domnul avocat George G. Echim**, membru fondator al mai multor asociații și fundații de interes social și literar, autor, colaborator, **membru fondator și redactor al Revistei de cultură "Ritmuri**

Brașovene” și al revistei trimestriale de poezie”Claviaturi”, a cărui bogată activitate publicistică ne demonstrează nu doar preocuparea pentru cultivarea limbii române, ci și o responsabilitate civică superioară pentru îndrumarea tinerilor pe calea îngustă, dar scilpitoare a moralei în artă, dar și în viață. Plecând de la eseul cu titlul ”Zece comandamente ale lui Mihai Eminescu față de starea Națiunii Române », (Dr. Mircea Frențiu, Blaj, publicat în Bilunarul de atitudine și cultură “Condeii ardeleni”, Anul XI, Serie Nouă –Nr. 303, din 15-28 ianuarie 2016, p. 11), geniul eminescian este pus în slujba Sufletului Românesc, poetul izbutind astfel să rămână viu, mai viu decât mulți “vii-morți spiritual”, întrucât, la distrugerea sufletului unui neam participă nu doar faptele unor”cozi de topor”, ci și *nefaptele*-inacțiunile, nepăsarea, ignoranța, iar cei care lucrează la distrugerea elementelor identitare ale ființei naționale săvârșesc o crimă împotriva umanității: ”Umanitatea a trăit și este normal să trăiască cu respectarea, măcar minimală, a regulilor și legilor firii, a identității, libertății și demnității ființei umane, a comunităților naționale, fără a se permite să se uzeze abuziv de tăvălugul mondializării; ținând seama de principiile de viață general cunoscute, acceptate și acceptabile, printre care unitatea în diversitate”, își argumentează dl George Echim punctul de vedere, fortificându-l cu afirmația inerentă unei conștiințe neaoșe românești, chiar universale:”Fără existența, întreținerea și afirmarea, fără trăirea și manifestarea ideii de patriotism și a sentimentului patriotic, Sufletul Românesc este lipsit de conținut”. Tot la consistența (inconsistența actuală) a sufletului românesc conduc și citatele următoare, al căror mesaj pătrunde și circulă ca moleculele de hidrargir în suflet, de unde pleacă prin vene:”(...) lumânarea sufletului nostru încă nu s-a stins, căci au mai fost și-alți bărbați de seamă care-au știut să ne vorbească nu doar de bucurie, ci chiar de fericire, pe care-au înțeles-o, de la daci citire, ca jertfă de sine și de bucurie a morții, de care nu au parte, firește, decât aceia care cred cu-adevărat în sufletul nemuritor”, iar gândirea carteziană nu dă greș nici în alegerea următorului citat, ca schelă a edificiului argumentației:”(...) și dacă Sufletul Românesc are o bună parte cugetătoare, speculativă, cum a dovedit-o de-a lungul ultimelor două milenii de dreaptă credință, atunci, în ciuda vremurilor grele care s-au abătut din nou asupra noastră, sufletul acesta ar putea fi trezit la nemurire, prin vorbe frumoase, prin epode, prin meditații și prin rugăciune.” Nu întâmplător am ales să folosesc drept concluzie motto-ul care ne atrage atenția și simpatia, chiar admirația pentru virtuțile unui neam deosebit, care a supraviețuit sub pavăza credinței sale: ”În pofida a tot ceea ce ne-a fost, ne este și se pare că ne va mai fi împotriva, , **NOI am ființat și vom ființa, spre dezamăgirea, regretul și chiar disperarea unora...**”, mesaj mesianic, al cărui optimism trebuie și merită să fie frecventat. Acest articol ne-a fost

dăruit de autor la serata literară , găzduită de Casa de vacanță și creație Mariana și Ovidiu Popa din Vistișoara. Gazdele ne-au copleșit cu ospitalitatea, frumusețea locului amenajat în scopul delectării și relaxării invitaților, primirea oaspeților cu pâine și sare de către amfitrioni, costumați tradițional, care ne-au oferit o cină copioasă cu feluri de mâncare tradițională, pregătită cu grijă și multă pricepere.

Nu a fost neglijată nici hrana spirituală, fiecare primind, la introducerea în grădina fermecată, un poem scris de dna Mariana Popa sau de dna Ligya Diaconescu, precum și câte un aforism ca desert, din bogata carte a înțelepciunii populare românești. Eu am nimerit un poem al doamnei Ligya Diaconescu, « Trăire », care m-a impresionat prin forța spunerii, cu precădere în versurile : « Băteam în pragul casei, cu drumuri prăfuite/Și hainele din mine erau mai cenușii/Și mă-ntrebam de, oare,-mi vei recunoaște gândul/Când sufletele noastre sunt oarbe și târzii. » Puțini creatori simt , pe pielea și în carnea lor,în toată fibra, măreția, dar și responsabilitatea purtării hainelor ce ni s-au dat, asceza pe care o presupune arta, rigoarea acestor drumuri prăfuite pentru a ne șlefui sufletele, doar știm cât de îngustă e calea către astre, atât de aspră și de îngustă... încât unii nici n-o observă, iar alții o ignoră. Pe această cale a construit dna Ligya Diaconescu scara pe care să urce cultura și inteligența românească la nivelul la care se află acum , iar manifestările prilejuite de voința trancenderii românismului poartă amprenta domniei sale și constituie un brand național și internațional, prin participarea multor români din diaspora.

Ne-au încântat și delectat cântând și scriitorul, avocatul George Echim, într-un minunat costum popular, actrița Doina Ghițescu, cântaretul Gheorghe Cărbunescu, profesorul Ion Topolog dar și minunata noastră gazdă, Ovidiu Popa.

Au citit din creațiile personale scriitorii **Olimpia Sava** din Galați, **Nadia Urian** din Bistrița, **Florin T. Roman** din Arad,**Victoria Fătu Nalațiu** din Bistrița, Tudosia Lazăr din Ivesti - Bucești / Galați , **Mariana Popa** din Brașov, **Ligya Diaconescu** din Rm.Valcea & Toronto, **Melania Rusu Caragioiu** din Montreal, **Rodica P. Calotă** - Tg. Jiu , **George Echim** din Brașov , **SORIN RADU CHIOREAN-Alămoreanu - Brasov** etc.

Focul de tabără a încheiat apoteotic un episod din această magnifică « trăire » a faptelor de limbă românească, în dumbrava transformată în altar de meditație și trăiri distilate la cele mai înalte temperaturi spirituale, astfel încât nu puteam să nu apreciem versurile și muzica unui nou imn românesc, compus de dl academicianul dr.ing. **Adrian Toader Williams**, care ne-a citit din creațiile sale și în amfiteatrul academiei, la deschiderea festivității.

Bineînțeles că nu puteam încheia fără să ne manifestăm gratitudinea față de organizatori și gazde, prin cântec și recitări, fie ele în limba maternă sau franceză, fiindcă într-adevăr, nimeni nu a regretat nimic, deci febra lui « Je ne regrette rien » a convins auditoriul că avem dreptate să fim solidari pentru o cauză nobilă și să recităm, în limba latină, versuri ale marelui nostru poet, Mihai Eminescu : « Somnolente avicellae/Atque nidos congregarunt/In ramulis occultarunt/Noctem bona ! »și altele.

Am răsfoit cărțile primite în dar de la colegii mei de breaslă și am constatat că mă pot hrăni vreme îndelungată cu frumusețea gândurilor și sentimentelor, cu utilitatea informațiilor cuprinse în ele și, eclectic, am decis ca unele dintre ele să fie împărtășite, să se bucure și cititorul. Discretă și elegantă sufletește, doamna **Victoria Fătu Nalațiu**, poetă, prozatoare, dramaturg, pictoriță, pasionată de haiku, apreciată de multe personalități literare, printre care și criticul literar Alex Ștefănescu, premiată la diferite concursuri internaționale din mi-a atras atenția cu o carte de aforisme traduse în trei limbi europene, « Frumusețe răpitoare într-alt cer de poezie », carte care a obținut « Mențiune specială » din partea juriului Concursului Internațional Corona din Italia, și din care am ales să citez capitolul II, întrucât conține definiții pertinente și cuprinzătoare ale unor etape de formare a tinerilor și nu numai : *Informare*:

Libraries deepen the wells in the

rainbow necklance.

Books are made of rainfall, their shape

are modified by star-eyes.

Books are sunrays kneaded in the

word-bread.

All open books get any morning
dressed in a child laughter.

A book tames the quietness and pull
out of the shadow the errants.

Reading, you easily slip into the sun
boats and drink the nectar of bliss.

You, the reader, value the dreams
growing up in the deeds' flight !

Open a book even in your dream, and
deathless wings you'll get.

Bibliotecile adâncesc fântânile în salba
curcubeului.

Cărțile-s din ploi, iar forma lor o
schimbă ochii stelelor.

Cărțile sunt razele de soare frământate
în pâinea cuvintelor.

Cărțile deschise îmbracă dimineața cu
râs de copil.

Cartea îmblânzește tăcerile și îi trage
din lăcașul umbrelor pe cei rătăciți.

Citind, aluneci ușor în bărcile

Soarelui, bei nectarul fericirii

Cititorul prețuiește visele ce cresc in
fapte de zbor.

Să deschizi și-n vis o carte și - ți cresc
aripi făr'de moarte*Recherche:*

Le biblioteche scavono fontani nella
colonna dell' acrobaleno.

I libri ci sono dai piovii, la loro forma
la cambiano gli occhi delle stelle.

I libri ci sono le radici del sole
impastato nel pane delle parole.

I libri aperti vestano la mattina con un
riso giovanile.

Il libro dona i tranquilli e tira nella
assa delle ombre quelli smarriti.

Leggendo scivoli facilmente nelle
barche del Sole, bevi dal nettaro della
felicità.

Il lettore apre i sogni che si alzano

in fatti di volo.

Apri anche in sogno un libro e ti

cresceneranno alli eterni.

Les bibliothèques approfondissent les

puits dans le collier de l'arc-en-ciel.

Les livres nous sont des pluies et les

yeux des étoiles les changent de

forme...

Les livres sont des rayons de soleil

pétris dans le pain des mots.

Les livres ouverts habillent les aubes

au sourire d'enfant ...1*

Le livre apprivoise les silences et fait

sortir de la demeure des ombres les

égarés.

Grâce à la lecture, on glisse facilement

dans les kayacs du Soleil et on boit

l'ambroisie de la félicité.

Le lecteur aime les rêves qui se

dressent dans les envols...

Si on ouvre un livre dans le rêve, il

nous pousse des ailes éternelles.

O altă doamnă a scrisului românesc, **Nadia Linul Urian**, o profesoară din Cristeștii Ciceului, care a cucerit inimile italienilor, obținând Mențiunea de onoare Intr-un concurs de literatură, ca și antecesoarea sa, m-a captivat cu mireasma unui stil nealterat de zorzoanele stilistice sau de concepție, ca să nu mai vorbim de grobianismul, de vulgaritatea unor pseudocreatori contemporani. Așa cum o descrie un coleg de-al său, prof. Nicolae Feier în « Predoslovie la un buchet de flori de câmp », « Nadia Linul Urian are un farmec aparte al povestirii, care vine din preaplînul unei inimi curate de dascăl, racordat la valorile clasice ale învățământului românesc transilvan, cultivat cu meticulozitate, cu perseverență și cu rezultate absolut remarcabile în Școlile nășăudene, valori care, din nefericire, se pierd acum. » Autoarea prezintă coerent și autentic « satul românesc, tradițiile sale, viața sa unică și inconfundabilă, ocupațiile tradiționale și moravurile sale, în raport cu morala creștină ortodoxă... » pentru că « Așa sunt cărțile Nadiei Linul Urian. Portrete de oameni plini de frumusețe și har, prin care străbate lumina, sau, în opoziție, suflete opacizate de tina păcatelor. Citiți doar *Cânepa* și vedeți cum se străduiește autoarea să îndese în desaga neuitării terminologia, ștearsă de tot din memoria colectivă a românilor, legată de această esențială ocupație a femeii de la sat, care posedă o adevărată industrie casnică a confecțiilor vestimentare tradiționale românești : *meliță, urzoi, stative, drâglă, sucală, ițe, nevedire, hecelă, bgileală* etc., etc. » M-am convins ușor de acest lucru, parcurgând conținutul cărții « Mama Ioana », savurând textele povestirilor « Sâdor », pe care autoarea ni l-a și citit la serata literară, « Oala de lut », « În veci », « Împărăteasa cu căruțul din lemn », « Prostia », « Bunica », ultimele două amintindu-mi, pregnant, pe inegalabilul povestitor, Ion Creangă, fiecare text lăsând, la final, un spațiu apodictic pentru meditație.

Tot în registrul formator ludic se înscriu și poemele doamnei Olimpia Sava, din Galați, prezentă în numeroase antologii naționale și internaționale, despre a cărei personalitate multiplă găsim referințe în « Monumentul cărții și ucenicia cuvântului », « Întâlniri semnificative » (Cezarina Adamescu), « Cu alte cuvinte » (Mihaela Rotaru), « Și la Tecuci nasc oameni » (Vasile Ghica), « Monografia comunei Iveștii » (Nicolae Stanciu Buciumeni), « Galațiul în spațiul cultural național » (Ilie Zamfir), prezentată ca scriitoare cu un dezvoltat simț civic și bun-gust, iubitoare de copii, cărora le-a dedicat majoritatea scrierilor domniei sale. Am ales, spre exemplificare, câteva versuri din

volumul « Învârtind cuvintele », operațiune executată de autoare întocmai unui prestidigitator, care își invită spectatorii la realizarea numărului râvnit, într-o complicitate seducătoare :

« Dragii mei, nespus îmi place

Să învârt cuvinte-n pace !

De aceea, vă provoc

Și cuminți, dar și cu minte,

Toți să învârtim cuvinte !

Sigur că prea bine știu,

Judecată pot să fiu, că mai sunt și-alte cuvinte,

Dar nu mi-au venit în minte

Și-au rămas neînvârtite.

Scuze-mi cer ! De voi găsite

Și notate, în curând,

Vor avea și ele rând.”

Cartea poate constitui un auxiliar didactic eficient în procesul instructiv-educativ, la capitolul structuri polisemantice(omonime lexicale, gramaticale, chiar contextuale), dar și la figuri de stil, prin folosirea metaforelor personificatoare, metonimiei, comparației etc.). Și iarăși ajungem la marele nostru hâtru din Humulești, prin bogăția paremiologică, prin adierea apoftegmelor moralizatoare din subsidiar.

Închei această prezentare din colțul existenței mele (existența mea ca text în palimpsestul livresc contemporan) cu impresii despre o carte a unei celebre doamne din Montreal, Canada, Melania Rusu Caragioiu, recunoscută atât în țară, cât și în străinătate pentru prodigioasa activitate, ca membră în Asociația Canadiană a Scriitorilor Români, Asociația Scriitorilor Români, Liga Scriitorilor Cluj, Filiala Timișoara, Cenaclul Asociația

Culturală « Constantin Brâncuși », Timișoara, cenaclul francez »Anneau poetique », Montreal, Canada, , colaboratoare permanentă la revista franceză « Multivox », vicepreședintă a Cenaclului Epigramiștilor « Păstorel Teodoreanu », Montreal, Canada, Comitetul director probleme carte, Asociația Culturală Română Canada, Montreal , membru fondator al Cenaclului « Ars Poetica », Montreal ș.a. Răsplătită cu numeroase premii, printre care premiul decernat de revista « La Pologne », Varșovia, din partea revistei româno-canado-americane STARPRESS In 2013, 2014 și multe alte semne de recunoaștere a meritelor sale, participând la Salonul de carte « Gaudeamus »-București și la Salonul internațional de carte Montreal, prezentă în 11 antologii, dintre care 4 bilingve, 6 plachete colective, dintre care 4 apărute în Canada, în limba franceză, în 2 anuare în România și în alte 5, în Comunitatea Moldavă din Quebec, autoare a multor cărți de poezii pentru copii, doamna Melania Rusu Caragioiu ne-a revelat un suflet cald și nobil, care a emis energie pozitivă pe tot parcursul manifestărilor evenimentului, molipsindu-i și pe colegii și prietenii prezenți, de la discursul inițial, foarte bogat în citate și exemplificări referitoare la literatura română, prin care a realizat o fulminantă incursiune, până la finalul care s-a produs pe fundal muzical, dna Melania intonând un cântec pe care obișnuiam să-l păstrăm ca pe un foc de artificii, la o agapă.

Aceleași trăiri le descrie domnia sa în cartea « Ani de Canada » (Ed. Singur, Târgoviște, 2016), prezentându-ne câteva personalități de marcă ale scrisului românesc , printre care poeta Liuba Sârbu, ,autoare a mai multor poeme pentru copii, scrise în maniera ludică, dar percepute dureros de adulți, precum poezia « Gândul », o « meditație plină de savoare », cum o numește dna Melania Rusu Caragiu, din care cităm versurile : « Cu el mă trezesc din somn/ Tot cu el sunt pân-adorm,/ Oare eu sunt casa lui ?/Casa mare-a gândului ? » În aceeași tonalitate elegiacă se înscrie și poezia « Nu-s vii doar viii... »care, spune comentariul critic, frizează antiteza, cum putem constata și noi : »Senin e cerul/ șoptește și mă tot îndeamnă/ să-i simt căldura...dar, Mamă,/ în mine-i gerul ! ». Sugestivă și temeinic gândită, chiar suferită mi-a părut sintagma « Te-ai așezat în zidul firii mele », din poezia « Patimi daco-gete », amintindu-mi de mitul sacrificiului Anei, cea zidită pentru ca mănăstirea să dureze. Interesantă este captura sinesteziei, în poemul care poate fi distilat alchimic în versul « Să ascultăm o culoare », la dl Al. Florian Țene, președintele Ligii Scriitorilor din România, « diplomat în jurnalism european, dânsul ne reprezintă cultura română de la înălțimea unui for internațional », prezență culturală ubicuă, « de o energie și un har scriitoricesc proverbial, este întâlnit la conferințe, simpozioane, prezentări, întruniri, mereu atent să răspundă chiar și la cele

mai umile solicitări care afluează spre ordinatorul său », așa cum ni-l prezintă dna Melania Rusu Caragioiu.

Evident că efortul de a aduce în peisajul culturii contemporane fapte de limbă și viață din diaspora nu se limitează la acești autori, și nici la o simplă tragere la sorti a unui fragment de text din întreaga țesătură a unei cartografieri literare. De aceea, voi încheia cu o strălucită întrebare retorică, adresată tuturor conștiințelor : « Cum ai putea oare să nu te simți și să nu fii un adevărat patriot, când între atâtea comunități etnice din Canada, fiecare își poartă portul, obiceiurile, își respectă sărbătorile, steagul patriei sale, limba maternă și toți dau importanță și sărbătorii tale ? »

Într-adevăr, cum am putea ?